

کودکان کار در نپال

باربری، واکس زنی، مسافرکشی با ارابه دستی و... می‌پردازند.

۵- انواع کارهای زیربنایی: در ساختمان سازی و جاده سازی، بنادر و تلمبه خانه های آب.

۶- مزارع چای و نیشکر و تنباکو و غیره.

آمار:

در نپال، تعداد کودکان تا ۱۶ ساله، ۹/۲ میلیون تن است که در مجموع ۴۱ درصد جمعیت کل کشور را تشکیل می‌دهند.

از این جمعیت ۹/۲ میلیونی کودک، حدود ۲/۶ میلیون تن در سنین پنج تا چهارده ساله در عرصه های «کار پر مخاطره» فعالیت می‌کنند.

۷- کار خانگی: به ویژه مربوط به دختران است و نگه داری از کودکان، کار خانه، آشپزخانه، نظافت، و جمع آوری علوفه را شامل می‌شود.

۸- اشکال دیگر کارهای خطرناک برای کودکان: مانند بردگی، تجارت سکس، و تجارت کودکان. درست به اندازه کودکانی که در نپال کار می‌کنند، بیکاران بزرگ سال وجود دارد.

انواع کار کودک در نپال:

۱- کشاورزی: کودکان نپال در صنعت کشاورزی برای تولید برنج، ذرت، جو، گندم و سایر غلات به کار گرفته می‌شوند.

۲- کارخانجات و صنایع: کودکان در صنعت قالی بافی و در کارگاه ها و کارخانه های جوش کاری، تراش کاری، سیرک، موزیک، فعالیت‌های اقتصادی، تجاری، حمل و نقل و غیره مشغول به کارند.

۳- هم چنین در معادن و در کوره های خشت زنی و آجرپزی و سنگ شکنی، کودکان به کار اشتغال دارند.

۴- بخش غیر رسمی: در این بخش، کودکان به جمع آوری زباله و کار در قهوه خانه ها، رستوران‌ها،

مصافها:

- مطرح کردن زیان‌های کار کودک؛
- وضع قوانین و نظارت بر اجرای آن‌ها؛
- مباحث سیاسی؛
- فعالیت‌های سازمان یافته و مدرن؛
- دست یابی به برنامه ها و امکانات مناسب؛
- پیگیری و تعقیب نمودن و تکامل؛
- محافظت از کودکان جنگ زده؛
- تضمین تحصیل برای همه کودکان؛

- حفاظت از کودکان به ویژه از تجارت سبس، تجارت کودکان و انواع دیگر خشونت‌ها علیه آن‌ها؛

- کودکان سرباز؛
- آشپزهای مناطق جنگی؛
- جاسوس؛
- قاصد؛

تأثیرات جنگ بر کودکان در نپال:

- آوارگی و مفقودالاثر شدن؛
- بازداشت شدن؛
- یتیم شدن؛
- زخمی و کشته شدن؛
- گروگان گرفته شدن در تجارت کودکان؛
- افسردگی و بیماری‌های روحی طولانی و شدید؛
- کشانده شدن به کارهای سخت و پر مشقت؛
- مورد خشونت قرار گرفتن؛

کار کودک و تحصیل:

۷/۱ میلیون کودک کارگر در نپال هیچ گونه امکانی برای تحصیل ندارند و در رشته‌های مختلف اقتصادی و در کارگاه‌های خانوادگی به کار اشتغال دارند. تعداد دخترانی که ترک تحصیل می‌کنند، به مراتب از پسران بیشتر است و بیشتر به انواع کار کودک کشیده می‌شوند. تعداد کودکانی که تحصیل می‌کنند، ۱/۳ درصد کودکانی است که در بازار کار وجود دارند. استراتژی در این زمینه، تحصیل رایگان و اجباری با کیفیت بالا برای تحول اجتماعی است.

رابطه بین جنگ و کار کودک:

- از دهکده فرار کرده و به شهر آمدن؛
- به کار خیابانی کشیده شدن؛

کودکان مهاجر به کار کشیده می‌شوند:

بسیاری از کودکان، فریب داده شده و به امید یک زندگی بهتر در عرصه تجارت کودکان به کشورهای دیگر برده می‌شوند، تحصیل‌شان لنگ می‌ماند، و به اجبار کار را شروع می‌کنند. استراتژی در این زمینه، اجرای کنوانسیون، زی. او. پی است که به معنای مصونیت کودکان از مضرات جنگ می‌باشد.

(CZO, children as zones of pace)

کودکان و جنگ:

- کودکان پارتیزان؛

- آموزش‌های ویژه برای به دست آوردن ظرفیت و مهارت در امر رشد و اعتماد به نفس و بازگشتن به جامعه برای کودکان آزار دیده؛

۴- بازگشت به اجتماع:

- برقراری سرویس‌های مشاوره خانوادگی و اجتماعی برای بازگشت کودکان به جامعه؛
- آموزش کودکان درباره حقوق آنها و مقوله کار کودک و آزارهای اجتماعی جهت تقویت تاثیرگذاری بر این مقوله؛

ما باید امکان استفاده از حقوق مان را داشته باشیم .

برگردان به فارسی: «جمعیت الغای کار کودکان»
www.darvag.com

تجارت کودکان:

۸/۱۷ درصد کودکان نیپال قربانی تجارت کودک و خشونت جنسی‌اند. هر سال پنج تا هفت هزار زن و کودک در نیپال تجارت می‌شوند. پدیده تجارت کودکان و خشونت و آزار جنسی سنتا يك مساله مربوط به رفاه قلمداد شده است تا يك امر حقوقی. تجارت کودکان نه تنها جا را برای استثمار جنسی باز می‌کند، بلکه به انواع دیگر استثمار هم از قبیل بردگی قرض، سرویس‌های خانگی، کامل جوکی، کار در سیرک، مزرعه، و برای سربازگیری اجباری و ازدواج میدان می‌دهد.

عواقب:

- رشد فقر در جامعه؛
- استثمار زنان و دختران؛

استراتژی‌ها:

- ۱- آکسیون‌هایی برای پیش‌گیری :
- بردن بحث به درون خانواده، جامعه، مدرسه، محل‌های کار؛
- ۲- وضع قوانین جدید:
- نظارات بر اجرای این قوانین در سطح کشوری و داشتن آکسیون‌هایی در این زمینه؛
- سازماندهی کمپین‌هایی در سطح کشوری علیه تجارت کودکان و خشونت و آزار جنسی؛
- ۳- توانبخشی اجتماعی:
- ایجاد مراکز اجتماعی برای تطبیق کودکان آزار دیده با جامعه و بازگرداندن آن‌ها به زندگی عادی؛